

TRUMP V NEPŘÍZNIVÉ IDEOLOGII

Přítek, 20. srpna 2018

Prezident Trump vyjel na svoji obchodní a zabezpečovací misi do Helsinek, kde se setkal s ruským prezidentem Putinem. Už samotná cesta byla jeho odpůrci kritizována a poslání zvedly vlnu odporu. Konflikt prezidenta Trumpa s jeho levicovými oponenty v USA a neomarxistickou Evropskou unií je ukázkovým příkladem používání zdravého selského rozumu ve srovnání s ideologickou zbednělostí. Prezident Trump se stal jakýmsi symbolem doby. Doby, kdy se vztah ke své zemi a jejímu zájmu. Vidíme to i jinde, třeba v Polsku.

V Rusku to mnozí považovali za to, co Putinův nacionalismus, ale jak vidíme, tento trend jde kupředu i jinde. Obvykle se dostávají do popředí, když je země nějak zanedbaná, má nějaké problémy, nebo se objeví nebezpečí, které je potenciálně. To se stalo ve východní Evropě migráční krizí, kterou vytáhla lidstvo z čeho země vidí jako hrozbu. V Americe je problémů víc. Je to samozřejmě migrace také, ale hlavně jsou to hospodářské problémy, které neuvěřitelně velkým zájmem obchodní deficit s Čínou a nevhodné obchody s Evropou, nerovně postavené v NATO. Nebezpečí reaktivně zahrávají si s jadernou zbraní jsou stále nebezpečím.

Prezident Trump vidí svět naprosto realisticky. Je vlastenec, který chce pro svoji zemi co nejlepší postavení. To dohromady dělá jeho politiku, která je pro mnohé nevídaná, zmatečná, nekonzistentní. Trump přinesl do politiky svoje metody z byznysu. Proto ta nepřehlednost a údajná nekonzistentnost. Má svoje metody klamání, které někdy jiného, když obchodně a něco jiného, když konečně končí a dělá se trvalá dohoda. Pro politiku si vyhodnotil se tvářet jako nepřítel, hrozit, udělat nějaké nepřítelské kroky, ať se nepřítel zalekne, tak mikro- k dohodě.

Trump má naprosto reálné představy o světě. To je proti Obamovi a věc předchází v amerického prezidenta velkým kladem posun. O východní Evropě mu možná referovaly jeho členy. V Rusku byl a jistě si dobře vědomí, co je potenciálně vzhledem k této zemi. Jeho předchůdci opakovali o východě zlidování, které, o zlému Rusku, o zaostalých východoevropanech, o asijských metodách ruské politiky. Trump dobře věděl, jak to je, dobře věděl, v čem jsou tato klamání nepravdivá a kde mají reálné jádro. Ideologické jednostranné klamání a černobílý pohledy studenové války jsou pro něj nejpřímější směrem, bohužel s nimi musí bojovat. Už přímé volby, které se chce s Putinem domluvit. To se teď naplánuje navzdory tomu, že dvoutřem boji s našimi, které Rusko ovlivnilo jeho volbu.

Typickým příkladem naprosto jeho politiky novinářské přinesl před schůzky v Helsinkách. Trump prohlásil, že prezidentu Putinovi věřím, že se Rusko do amerických voleb nevměšovalo. To nadzvedlo ze zlé i účty americké senátory: první je to zrada, je to nedvěra v americké tajné služby apod. Ve skutečnosti je to zdvojnásobení frází. Copak už diplomat nemá ani takovou svobodu vyjádřit, aby lichotil soupeřovi? Opravdu je třeba nutně jít dopředu a snažit se nově pojetí. A tady první je vidět, že Trump je příměsivě o novém pojetí. Proto dělá schůzky a je ochoten lichotit. Vždyť příměsivě dobře věděl, že USA se vměšuje do ruských voleb permanentně.

Ohledně Krymu nemá lo padnout ani slovo, ale nakonec padlo. Vůsledek je jaksi status quo, uznání souasného stavu. To není jen jakýs stupek z dosavadního pevného postoje vůle nka. Trump přece vů, že takových zem, které zřskala nov½ status proti mezinrodnmu prřivu, bylo vůc a bez uvdománího žžapomenutí se Āit je Kosovo taková problém, vyhlájení jeho samostatnosti za přispání cizích vojsk, ale také severní Kypr, sváho asu obsazen½ Tureckem. A také Golanská vůjiny odebrané Sárii Izraelem. Copak se na tom dá něco změnit? Nevidím, že by se kvůli tomu támba vypisovaly sankce na Izrael nebo Turecko. Konečně, kdo by měl být sankciován v pápadě Kosova?

A zde je prřivá dalš rozdíl mezi pragmatickým a ideologickým myšlením. Zakyslá ideologové mají Āernobílý myšlen a podobně vůci neposuzují reálně podle skutečnosti, ale podle ideologie. To jsme poznali u komunistů, ale dnes je to nejlépe vidět na žbojvných proti Rusku. Stejně nepřijímatel½ Āin posuzují nikoliv z nějakého nadřzeného morálníhoho myšlen, ale podle dvojho metru morálky, pro každého jiný.

Pragmatik to ovšem připustit nemá. Jeho zkušenosti z obchodu a normálníchho života ho poujív, že metr musí být jeden. Nemusí to navenek přiznat, má ž žhrát divadlo, ale uvnitř je pravda, pravda o tom, že nyní jde o normální poctiv½ obchod, ve kterém trhovci samozřejmě smlouvají a klame. Támba i podívání ruky Putinovi. Protože jen pravda vede ke správnému Āění. Přesto si nemyslí, že Trump má Putina za nepřátele. Je to soupeř o trhy, o zdroje, o svátov½ vliv. Ideologové by viděli řádi vůlku. Ale pragmatický obchodník chce zisk, zvlášt když svůj rodině slábil, že přiveze peníze, aby si mohla postavit dům.

Rozdíl mezi pragmatickým a ideologickým myšlením je také v oblasti lidských prřiv a lidské svobody. Pragmatik vidí, že prostě jsou země, které ani taková prřiva svám občanům poskytnout nemohou. Někdy vůce, někdy má. Vidíme, že skutečová demokratických principů zklamalo v Egyptě a Alžírsku zcela viditelně, zemi okamžitě ovládli islamisté a armáda musela znovu zavést diktaturu, aby obnovila lidské prřiva. Pokusy skončily v Libyi rozvratem. V Sárii uš diktátor vů, že něco takového zavést nemá. Āe na by ve skutečně demokracii (vyjma Taiwanu) fungovat nedokázala. V Rusku je sice uš hodně demokratických prvků, ale samotná vůda je stáje na řovní autoritativní diktatury. Co s tím? Každ½ pragmatik si vyhodnotí, že se s tím dá lat nic nedá, že je to pouze otázka dlouhodobého přirozeného vůvoje, která je zapotřebě podporovat v tom správném směru, pokud to jde.

Trump si nejspíše vyhodnotil, že Rusko není skutečně nepřátele, že se k němu nepřátelsky chovat dá pouze jako souřist vyjív taktiky, jejíž souřist je také podívání ruky a smůvy.

Pragmatik nepřátnivou tvář př nastává jako divadlo, ideologický fanatik ji zkřiví, aby ji uš nenarovnal.

Spojenci si musí být rovně-

Trump nastavuje nepřátelství-znivou tvář i ke svým spojencům. Je to samozřejmě také divadlo. Chce uskutečnit rovnání - vzdají na obranu NATO a rovnání - obchodních vztahů. Šťastně vy to nevyřeší, s tím jsou už zkušenosti. Spojenci si stávkují, že Trump se chová k diktátorům srdečněji, než ke spojencům. To je samozřejmě také taktika, kdo takovou hloupost vyslovuje, nerozumí životu. Vždyť i v rodině musí být na děti přátelství, ale s cizími lidmi se jedná o cizí.

Všechny přání samozřejmě, že není možné. Ono taková úroveň - ve světě Velkého bratra (to nemyslím románem 1984) je přání - jemné. Je v něm chládek, a když se něco děje, tak to odnese Velký bratr, protože vyň - vají. Takže nakonec je jasné, že muselo dojít k požadavku vzájemně vzdají - amerických státek NATO. Je to zájmové klacek na Putina a přátelství, že spojenci budou kupovat americké zbraně.

Ale hospodářská záludnost jsou prvními. Článek na dovoz surovin je naprosto pragmatické rozhodnutí, není to všechno nepřátelství. Vztahy musí být rovné, nemá být jeden na druhém vydírat! V podstatě je to přátelské gesto, protože jen v rovných vztazích může přátelství pokračovat. Ono se totiž také pozná, jak to vlastně je. Kdo je přátel a kdo ne, kdo to myslí - vážně, a kdo se jen vezde, když ho to stojí - pakatel. Klacek na Putina je také zkapalněný plyn.

Jsme přátel, proč tedy kupujete plyn od nepřátel?

VLASTIMIL
PODRACKÝ